

Wnoszący odwołanie podnosi także, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009. Sąd powinien był zauważyć, że dwuwymiarowe oznaczenie nie tylko zastosowane w trójwymiarowym przedmiocie, ale także do niego włączone. Zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009 wymaga zatem uwzględnienia wszystkich możliwych sposobów, w jakie w momencie zgłoszenia takie oznaczenie może zostać włączone do trójwymiarowego przedmiotu. Sąd wypaczył dowody, orzekając, że Izba Odwoławcza ograniczyła swoje badanie wyłącznie do towarów faktycznie znajdujących się w sprzedaży. Izba Odwoławcza wskazała bowiem wyraźnie, że jej wnioski opierały się głównie na dokonanych przez Pi-Design zgłoszeniach patentów. Niezależnie od tego odniesienie się do innych elementów materiału dowodowego, w tym do patentów i towarów faktycznie znajdujących się w sprzedaży, nie powinno być zakazane, jeżeli elementy te potwierdzają wniosek, zgodnie z którym właściwości spornego oznaczenia, takiego jak zgłoszone, mogą w przypadku włączenia go do trójwymiarowego przedmiotu służyć do uzyskania efektu technicznego. Takie podejście jest jedynie właściwe, aby zachować pewność prawa i ochronić interes publiczny leżący u podstaw art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009.

przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem lub przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub dostępem, szczególnie wówczas, gdy przetwarzanie danych obejmuje transmisję danych w sieci?

- 3) Ponownie, w przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzedzające pytanie, czy wówczas gdy państwo członkowskie nie przyjmie żadnego środka w celu wykonania art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE i jeżeli pracodawca odpowiedzialny za przetwarzanie tych danych przyjmie system ograniczonego dostępu do tych danych, który nie pozwala na automatyczny dostęp do tych danych dla organu krajowego uprawnionego do kontroli warunków pracy, zasada pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej powinna być interpretowana w ten sposób, że państwo członkowskie nie może ukarać owego pracodawcy za takie zachowanie?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Viseu (Niemcy) w dniu 18 lipca 2012 r. — Worten — Equipamentos para o Lar, SA przeciwko ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Sprawa C-342/12)

(2012/C 295/37)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal do Trabalho de Viseu.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Worten — Equipamentos para o Lar, SA.

Strona pozwana: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 95/46/WE (¹) powinien być interpretowany w ten sposób, że rejestr czasu pracy, to znaczy rejestr wskazujący w odniesieniu do każdego pracownika godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, jak również przerw lub okresy spoczynku, które nie wliczane są do czasu pracy, jest objęty pojęciem danych osobowych?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy państwo portugalskie jest zobowiązane na podstawie art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE do ustanowienia środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych przed

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Plzni (Republika Czeska) w dniu 24 lipca 2012 r. — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA) przeciwko Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s

(Sprawa C-351/12)

(2012/C 295/38)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Plzni

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)

Strona pozwana: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (¹) należy interpretować w ten sposób, iż odstępowanie od przepisów przewidujących wynagrodzenia dla autorów za udostępnianie ich utworów w drodze transmisji telewizyjnej lub radiowej za pośrednictwem odbiorników telewizyjnych lub radiowych pacjentom w pokojach zakładu uzdrowiskowego, który jest przedsiębiorstwem, jest sprzeczne z art. 3 i 5 [art. 5 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 4 lit. b), art. 5 ust. 5]?